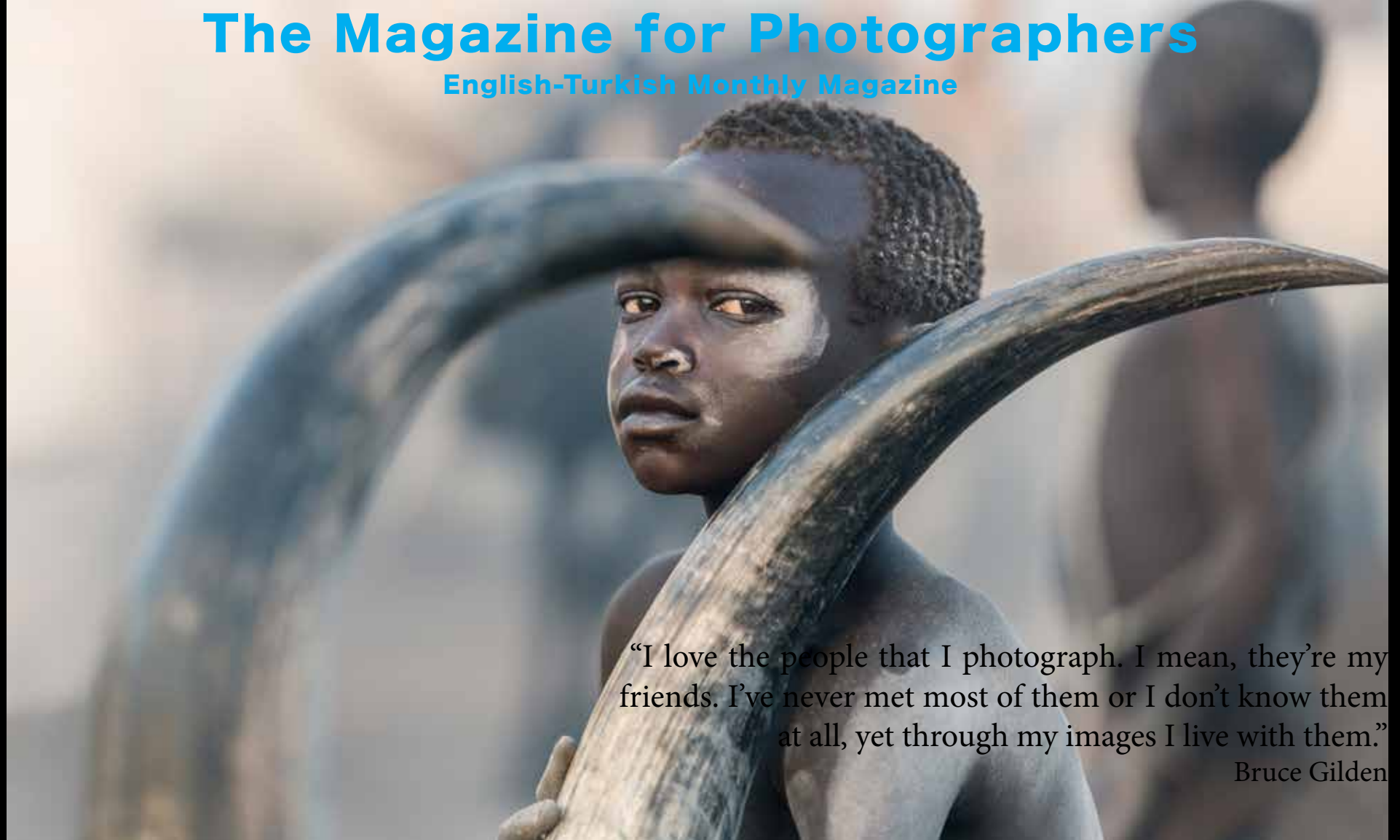

X-POSURE

The Magazine for Photographers

English-Turkish Monthly Magazine

“I love the people that I photograph. I mean, they’re my friends. I’ve never met most of them or I don’t know them at all, yet through my images I live with them.”

Bruce Gilden

May 2021 / Vol.1 / No.3

Editor in Chief
Habip KOÇAK

Editorial Staff:
Tuğba KIRALLI
Bekir TUĞCU
Burcu Önal YÜRÜYEN

Monthly English/Turkish E-Magazine

Contact: magazineforphotographers@gmail.com

Follow us on Instagram:
www.instagram.com/magazineforphotographers/

Cover Photo
Trevor COLT
Back Cover Photo
Tina SIGNESDOTTIR HULT

EDITOR'S LETTER - EDİTÖR MEKTUBU

Bahar kendisini göstermeye başladı ve insan yerinde duramıyor. Corona'ya inat herkes bir şekilde dışarı çıkmak ve özgürce dolaşp, arkadaşlarıyla sohbet etmek istiyor. Fotoğrafçılar bir taraftan planlar yaparken, diğer taraftan da istatistikleri takip ediyorlar. Bakalım nasıl bir yaz bizi bekliyor?

Bu sayıda bir farklı bölgeden fotoğrafçılarla karşınızdayız. Tina, İskandinav ressamlarından aldığı ilhamla, çektiği portrelerle, bizi Norveç insanlarıyla tanıştıracak. Bayere, özellikle siyah beyaz sokak portreleriyle misafirimiz olurken, Trevor Sudan yolculuğundan bize harika portreleriyle merhaba diyor.

Ahmet, Türk fotoğrafçıların çok tanıdığı bir isim. Yurtdışı fotoğraflarının yanısıra ülkenin en ücra köşelerinden çektiği karelerle o yörenin tanıtılmasına katkı sağlıyor. Sokak fotoğrafçılığında kendi tarzıyla ve modelleriyle kurduğu ilişkiyi karelerinden çok net görebildiğimiz Mehmet, bilindik ismiyle Rangefinderx bu ayki konuklarımızdan. Birleşik Krallığı'nın asi çocuğu İskoçya'yi, sevgili Musa' nin gözünden göreceğiz. Bir diğer başarılı konuğumuz Berk. Halen üniversitede sanat eğitimine devam etmekle beraber, ismini dünyanın birçok önemli projesinde duyurmaya başlamıştır.

Güzel günlerde görüşmek dileğiyle.

Spring has started to show itself and people cannot stay at homes. Despite the Corona pandemic, everyone wants to go out somehow, wander freely and be with their friends. Photographers make plans on the one hand and follow statistics on the other. Let's see what kind of summer awaits us?

In this issue, we are here with photographers from many different regions again. Tina will introduce us to Norwegian people with her portraits, inspired by Scandinavian painters. While Bayere is our guest, especially with his black and white street portraits, Trevor says hello to us from his Sudan journey with his wonderful portraits.

Ahmet is a name well known by Turkish photographers. In addition to his photographs from abroad, he contributes to the promotion of that region with the shots taken from the most remote corners of the country. Mehmet, whose familiar name is Rangefinderx, is also one of our guests this month, with whom we can clearly see the relationship he established with his own style and models in street photography. We will see Scotland, the rebellious child of the United Kingdom, through the eyes of our beloved Musa. Another successful guest is Berk. Although he still continues his art education at the University, he started to make his name known in many important projects of the world.

Hope to see you on good days.

Habip KOCAN
Editor

CONTENTS

TINA SIGNESDOTTIR HULT	5
AHMET ERDEM	14
BERK KIR	34
BAYERE ZOUZOUA	50
DIFFERENT GEOGRAPHY OF THE UK:SCOTLAND	64
TREVOR COLE	86
MEHMET ESEN	106
DONNA TRAVIS	120
MAY SELECTIONS	142

TINA SIGNESDOTTIR HULT- Norway

Tina Signesdottir Hult

www.instagram.com/tinasignesdottir/
<https://www.tinasignesdottir.com>

The main emphasis in Tina Signesdottir Hult's work is the relationships she has with her models, which often last for several years. Tina works methodically and consequently in natural light, often developing a strong bond to her models whose emotional state is confined in sincerity, as seen in the series of the young girl Lina, with whom she has been working to create a new series every year since 2012. Lina is her muse and traces a red thread through Tina's artistic journey as a photographer.

When working, her first priority is to absorb and understand the emotional state of her models. Her ambition is to blend with them, to achieve a level of emotional sympathy with them that will put them at ease and help them understand that they do not have to DO anything beyond simply being themselves.

Tina Signesdottir Hult'un çalışmasındaki ana vurgu, modelleriyle kurduğu ve genellikle birkaç yıla yayılan ilişkileridir. Tina, doğal ışıktaki metodik çalışmalar üretiyor ve 2012 'den beri her yıl yeni bir dizi fotoğrafını çektiği genç model Lina'nın dizisinde görüldüğü gibi, modelleriyle güçlü, duygusal ve samimi bir bağ kuruyor. Lina onun ilham perisi ve Tina'nın bir fotoğrafçı olarak sanatsal yolculuğunda kırmızı bir ipin izini sürüyor. Çalışırken ilk önceliği modellerinin duygusal durumunu özümsemek ve anlamak. Onun tutkusu, onlarla kaynaşmak, onları rahatlatacak bir duygusal sempati seviyesine ulaşmak ve kendileri olmanın ötesinde hiçbir şey yapmak zorunda olmadıklarını anlamalarına yardımcı olmak.

As an artist, Tina thinks of herself as a Nordic artist, and Nordic aesthetics have influenced her work, which is clearly recognizable. She considers her work to have elements of naturalism and she finds great inspiration from old master painters. Tina often uses museums and historical houses from the 19th century as scenery. Still, her work is more up to modern date in its form of simplicity and minimalism.

Tina kendini İskandinav bir sanatçı olarak görüyor ve İskandinav estetiği, çalışmalarını farkedilir biçimde etkiliyor. Çalışmalarının natüralizm unsurlarına sahip olduğunu düşünüyor ve eski usta ressamlardan büyük ilham alıyor. Tina genellikle 19. yüzyıldan kalma müzeleri ve tarihi evleri manzara olarak kullanmayı sevse de çalışmaları, sadelik ve minimalizm biçiminde daha modern bir tarihe sahip.

Tina's photography mirrors the expressive and the beautiful. As a constant, the essence of her work embraces fragility and vulnerability with underlying stories often seen in her conceptual works. Her portraits hold a strong balanced composition and expression, often using a narrow frame. At first blush, it can seem simple and uncluttered. Lovely. But closer examination leads us to perceive amazing complexity in the subtleties of expression she captures in her model's faces. To her, photographing is about seeing-not only with the eyes, but also with the heart. This is when real stories are revealed.

Tina'nın fotoğrafçılığı etkileyici ve güzel olanı yansıtıyor. Ürettiklerinin özü, kavramsal çalışmalarında da sıklıkla görülen, altta yatan öykülerle pekişmiş bir kırılganlığı kucaklıyor. Portreleri, genellikle dar bir çerçeve kullanarak güçlü ve dengeli bir kompozisyon ve ifadeye sahip. İlk bakışta basit gibi görünse de yakından incelendiğinde, modellerinin yüzlerinde yakaladığı ifade inceliklerinde inanılmaz detaylar izleniyor. Onun için fotoğraf çekmek görmekle ilgilidir - sadece gözlerle değil, aynı zamanda yürekle de. Ona göre gerçek hikayeler böyle ortaya çıkıyor.

AHMET ERDEM - Turkey

Ahmet Erdem

<https://instagram.com/ahmet.erdem>

1980 yılının Nisan ayında İstanbul'da dünyaya geldim. 2000'li yılların başında reklam sektörünün içinde buldum kendimi. Müşterilerim için en iyi reklamları ürettiğim 12 yıldan sonra şansını sosyal medyada denemek için işini bir anda bırakmış biriyim. Reklam sektörünün bir parçası olan fotoğrafçılıkla 2006 yılından beri amatör olarak ilgileniyor profesyonel olarak yapıyorum. Son 5 yıldan beri birçok marka için digital platformlarda içerikler üretip sosyal medyayı etkin kullanmak üzerine hesap yönetimi yapıyorum. Sosyal medya üzerinden ürettiğim içeriklerle insanlara ilham vermeye çalışıyorum.

advertising industry in the early 2000s. After 12 years of agency experience to make the best advertisements for my clients, suddenly I quit the job to try my own luck on social media. Since 2006, I have been dealing with photography as an amateur but doing it professionally which is a part of the advertising industry. For the last 5 years, I have been doing account management for many brands by producing content on digital platforms and using social media effectively. I try to inspire people with the content I produce through social media.

I was born in April 1980 in Istanbul. I found myself in the

BERK KIR - Turkey

Berk KIR

<https://www.instagram.com/creperzs/>

Yarattığı bilinçli rastlantısallıkların içinde İstanbul'a kavramsal yaklaşan bir flanör: Berk Kır'ın fotoğrafları hayatın akışına aykırı bir müdahale içeriyor. Zaman içinde meydana gelen olayları fotoğraflamak yerine, anı özümseyerek yarattığı sağduyu yaklaşımıyla anları yeniden bir araya getiriyor. Yaşadığı şehir olan İstanbul'da uzun mesafeli yürüyüşler yaparak bulduğu nesnelerle yaratacağı kompozisyonları destekliyor. Fotoğraf tekniklerini reddederek, kendi gerçekliğine en yakın bulduğu görüntünün peşinden gidiyor. Sanatçı; insan vücudu, mekan ve nesne arasındaki ilişkiye odaklanarak duygusal geçişlere ve çağdaş sorunlara yaklaşımlar geliştiriyor. Şehir okumasını üretilen fotoğraflardan

takip etmek istediğimizde kişisel anlam arayışlarının coğrafyayı biçimlendirdiği bir diyalog görmeye kendimizi hazırlamamız gerekir. Bunu yaparken coğrafyanın kendini sunmaktan geri kalmadığı alışlagelen kesin kalıplar da tanımlayıcı etken olarak bu diyalogu üzeri kapalı ya da alenen açık biçimde belirler. Türkiye'de eril bakış tarafından özel alana (ev) atanan kadınlık anlayışını sanatçının ürettiği "Genre Series: The Object Femininity of Turkey" isimli grup fotoğrafları üzerinden anlayabiliriz. Sanatçı seriyi şöyle açıklıyor: "Tür resmi, sanat tarihi literatüründe ev alanında şekillenen günlük yaşamı izleyiciye sunan tuval üzerine boya ile yapılan üretimler olarak tanımlanır.

A flanger approaching Istanbul conceptually in the conscious randomness it creates: Berk Kır's photographs contain an intervention against the flow of life. Occurring over time instead of photographing events, he brought moments together again with his common sense of approach which he created by assimilating the moment. With objects he found during long distance walks in Istanbul, the city where he lived, he supports the compositions he will create. By refusing photography techniques, he goes after the image he finds. The relationship between the human body, space and object he develops approaches to emotional transitions and contemporary problems by focusing on them.

While reading the city with his photographs, we need to prepare ourselves to see a dialogue between personal meaning and the geography. While doing this, he uses the geographic pattern as a defining factor for this dialogue either implicitly or explicitly. In private area (home), by the male gaze in Turkey, we see an assigned femininity via the group photos "Genre Series: The Object Femininity of Turkey" produced by the artist. He explains the series as follows: "The genre painting is defined as the productions made with paint on canvas that present daily life to the viewer.

'Genre Series', 2019

‘Genre Series’, 2019

Dinamiklerimi, tür resminin kadın figürlerini belirli bir alana veya belirli bir iş tanımına atadığı gelenekselliğe karşı durmaktan alıyorum. Türk geleneğinde gündelik dil kullanımına yerleşen hoşgörü ifadesi olarak kullanılan “başımın üstünde yerin var” deyimini görselleştirerek, ev alanında kadınlık nesneleri haline dönüşen hoşgörü tavrını sorguluyorum. Kişisel izlenimlerimi, fotoğraf çekimim sırasında İstanbul’da rastgele bulduğum nesnelerle ilişkilendirmeye çalışıyorum. Üretim tutumu açısından, geleneksel kavramın planlı yaratılışını akışla yeriye, akışta mecazi olarak tanımlanmış cinsel kimliklere sahip olma fikrini sorguluyor ve insanları

nesneler hakkında düşünmeye davet etmeyi hedefliyorum.”

Türkiye’nin en güçlü şehri olarak gösterilen İstanbul’da, fotoğrafların şehrin içinde bulunan rastgele nesneler tarafından şekillendirilmiş olması önemlidir. Tesadüfen karşınıza çıkan tüm potansiyel nesneler aslen şehri tanımlayan güçlü imalardır. Temayı üstlendiği görülen insan figürü ise kesin bir muğlaklık içindedir. İzleyicinin kendi yaşamından yola çıkarak sunacağı ön yargıları karşılamaya hazır, Judith Butler’in bakan-bakılan ilişkisini göğüslemek için beklemektedir.

'Genre Series', 2019

Genre painting assigns female figures to a specific field or a specific job description and those form my dynamics. I stand against tradition. I question the attitude of tolerance in my personal impressions and my photos. I try to associate my view with the objects I randomly found in Istanbul. Production attitude in terms of the planned creation of the traditional concept with flow, figuratively defined in question the idea of having sexual identities and invite people to think about objects; that's what I aim to do.

It's important for me to show İstanbul; Turkey's most powerful city, the town of random photography, in shapes of objects. All the potential you come across by chance is essentially strong allusions that define the city. The human figure, which seems to have taken on the theme, has a definite ambiguity. Ready to meet the prejudices that the audience will present based on their own life, Judith Butler's 'look and being looked' relationship defines the city generally.

'Genre Series', 2019

Kenti tanımlayan genel manzaralar yerine iç dinamiklerini sunan bu yazıya sanatçının bale üzerine inşa ettiği seri ile devam ederek, dışsal bir incinme olmadan yaşanan acı örneklerin yerini fiziki yıpranmaların görünmezliği aldığını görüyoruz. Sanatçı, baleyi kendine konu edinen fotoğrafların çıkış noktasını aldıkları uzun ve yoğun eğitim karşısında yeteri kadar görünür olmamayı temalaştırdığını, sahne dışında alternatif temsil alanlarının arayışını yarattığını söylüyor. Fotoğrafı bale ile görünürlük arasında bir denge aracı olarak ele alarak İstanbul'u stüdyosu haline getiriyor. İstanbul'u tanımlayan sembolleri özne olarak kabul etmek yerine arka plana alarak baleyi

sembolleştiren bir tavır görülür. Bu sembolleşme bedeni de arka plan kabul ederek duygusal çağrışımın kişideki aidiyetiyle ilgilenir. Stüdyoya dönüşen şehir, herhangi bir yerde icra edilebilme potansiyelini iyice benimserken, serinin çıkış noktalarından biri olan görünürlük o an geçmekte olan insanların ilgisiyle de anlam kazanıyor. Seri, kentsel bir mekanda şekillenebilme potansiyelini kapalı mekanlarla da ölçüyor. Tarihsel süreçte şehirle etkileşime giren ve bugüne ait olan kültürün çeşitlendirilmesiyle ilgilenerek ansızın ve orada olan, tekrarlanamayacak bilinçli kurguları oluşturuyor. Berk Kır, böylece bakış gerilimini izleyiciye sunuyor.

‘Genre Series’, 2019

This article, which presents interior dynamics instead of landscapes, continues with the series that the artist built on ballet. The invisibility of physical wear and tear is replaced by painful instances without an external injury. The artist had a long and intense training where the photographs of ballets take the starting point. He choose a theme of not being visible enough in the face and creates alternative representation areas outside the stage. He says he creates his quest by treating photography as a balance between ballet and visibility, He makes Istanbul his studio. Instead of accepting the symbols that define Istanbul as subjects, we took the ballet to the background as a symbole. This

symbolizing body also accepts the emotion which deals with the belonging of the association inside the person. While the city, transformed into a studio, fully embraces its potential to be performed anywhere. Invisibility, which is one of the starting points, also deals with meaning with the attention inside the people . The series also measures the potential of being shaped in an urban space with indoor spaces. In the historical process dealing with the diversification of the culture that interacts with the city and belongs to the present, suddenly creates conscious constructs that cannot be repeated. Berk Kır presents the tension of gaze to the viewer by that way.

'Double Exposure', 2020

2018 yılına ait “Çarmıh”ın detaylarında, aslen İstanbul’un Pera bölgesinde yaşayan Türk müziğinin gelişimi için önemli bir rol oynayan İtalyan asıllı Giuseppe Donizetti’nin (Donizetti Paşa) yağlı boya resmini bale serinin bir parçası haline getirerek tarihsel süreçteki gelişimi müzik ve bale odağında bir fotoğrafa hapseder. Figürlerin hangisinin öne çıkmak istediği tartışmalıdır, bu tartışma eril bakışın beden üzerindeki politikasını önceler gibidir. Hem bale hem bando sessiz olamayacağı için fotoğrafın sesi akla gelmelidir. Şayet, fotoğrafın sesi varsa da o anı yeniden diriltme hevesi çarmıha gerilmek ile bağdaştırılarak son bulur ve sessizliğe bürünür. İkonografi temsilinde çarmıh sahnesinin

el, göğüs ve ayaklardaki yara iziyle bilinmesi burada görünür olmanın bedeliyle eşdeğerdir. İstanbul’un çok kültürlü bir ortam üzerine kurulu olması ve bu dinamikleri muhafaza ederek kent hayatına devam etmesi giderek artmakta olan katmanları ortaya çıkarır. Birin üzerine bir daha koyarak oluşan kentli hayatı Berk Kır’ın fotoğraflarında çift pozlamayla karşımıza çıkar. Eski ve yeniye bir araya getirmek, yaşanan bir hatırayı anımsayarak bugün ile birleştirmek gibi fikirleri temel motivasyon kabul eder ve daha önce üretmiş olduğu fotoğraflara yeni kimlikler kazandırarak geçmişin çoğul yaşanmışlıklarını kullanır.

In the details of the “Cross” 2018, oil painter Giuseppe Donizetti (Donizetti Pasha) living in the Pera region of Istanbul, played an important role in development of ballet series making his painting a part of it by using a traditional Turkish music within . He confines the development in the historical process to a photograph with a focus on music and ballet. It is controversial which of the figures want to stand out however masculine gaze seems more priority. Since the ballet and the band are silent, the sound of the photograph comes to mind. If the photograph has a voice, the desire to resurrect that moment is with the crucifixion. In the iconographic representation, the hand, chest and the scar on the feet are

equivalent to the cost of being visible here. Istanbul is based on a multicultural environment and urban life continuous by preserving these dynamics in different increasing layers. The urban life that is formed by putting one more on one again appears in Berk Kır’s photographs with double exposure. He accepts ideas such as bringing the old and the new together, remembering a memory and combining it with the present as the basic motivation and uses the plural experiences of the past by giving new identities to the photographs he has produced before.

‘Genre Series’,2019

‘İstanbul’un Zarafeti’, 2018

“Yaşam kolajı” demek belki de bu okumayı yaparken gayet yerinde olur.

Potansiyelleri, imaları ve yapı bozumları duygusal bir yaklaşımla ele sanatçının kamerasını bir araç olarak görerek duygusallaştırması İstanbul’u anlamak konusunda önemli bir yer tutar. Yara kültürünün eleştirisi haline gelen şehre içsel bir yaklaşımı bu şekilde geliştirmek mümkün olabilir. Coğrafya ve kişisel deneyimin ilişkisi içinde eriyen öğelerin tema olarak dirilmesiyle gözün nesnesine dönüşümü kentlilik hakkı olarak da görülebilir. Ulusal bir ideal yerine çok kültürlü sevgi çerçevesinde bu fotoğraflar yaşamın kendisini yeniden üretmesine olanak sağlar.

Maybe it would be quite appropriate to say “collage of life” while doing this reading.

Handling of potentials, allusions and deconstructions with an emotional approach, the artist’s camera is a tool.

Sensationalization by seeing it as an important place in understanding Istanbul. In this way, it may be possible to develop an internal approach to the city, which has become a criticism of the wound culture. The transformation of the eye into the object with the resurrection of the elements that dissolve in the relationship of geography and personal experience can also be seen as urbanism. These photographs allow life to reproduce itself within the framework of multicultural love rather than a national ideal.

‘Double Exposure’, 2020

'Ophelia', 2019

'Cross', 2018

'Double Exposure', 2019

‘Baleye Dair’, 2019

‘Baleye Dair’, 2019

BAYERE ZOZOUA - France

Bayere Zouzoua

https://www.instagram.com/bayere_photography/

My favorite subject is undoubtedly THE HUMAN! It's as I have already mentioned in the center of my photography, in the center of my philosophy.

I don't really have a favorite photographic environment.

Any place can be a great source of inspiration for me and an enrichment for my photography. It's true that there are different ways of doing street photography. I deal with a lot of street photographers who approach the street in a different way than I do...

It's a very broad and sometimes complex field of photography. My relationship with my subjects is rather privileged.

Sizlere sunmak için fotoğraf repertuarımın kapsamını temsil eden bu on fotoğrafı seçtim.

En sevdiğim konu şüphesiz İNSAN! Daha önce de bahsettiğim gibi, fotoğrafçılığımın merkezinde, felsefemin merkezinde yer alır.

Gerçekten sevdiğim ayırdedici bir fotoğraf ortamım yok. Her yer benim için büyük bir ilham kaynağı, fotoğrafçılığım için bir zenginlik olabilir. Sokak fotoğrafçılığı yapmanın farklı yolları olduğu doğrudur, sokaklara benden farklı bir şekilde yaklaşan birçok sokak fotoğrafçısı görüyorum.

Sokak fotoğrafçılığı geniş ve bazen karmaşık bir alandır. Benim seçtiğim konular genellikle benim için ayrıcalıklı olanlar oluyor.

The street is my favorite area, I feel very good. The street is an integral part of my daily life, It's my inspiration. I photograph PEOPLE a lot, especially childrens and the elderly people and I have this incredible chance to have a special interaction with my subjects. Very often, I don't even need to communicate or do anything. The subjects I photograph give me each time the entirety of their personality, their emotions, their souls. It's just unique and magical !!!!

Sokak; günlük hayatımın ayrılmaz bir parçası, İlham kaynağım, en sevdiğim alan. Kendimi orada çok iyi hissediyorum. İNSANLARI, özellikle çocukları ve yaşlıları çok fotoğraflıyorum ve deneklerimle özel bir etkileşimde bulunmak gibi inanılmaz bir becerim var.

Çoğu zaman iletişim kurmam ya da bir şey yapmam bile gerekmiyor. Fotoğrafını çektiğim konular bana her seferinde kişiliklerinin, duygularının, ruhlarının bütünlüğünü veriyor. Bu durum benim için oldukça eşsiz ve büyümlü !!!!

BİRLEŞİK KRALLIĞIN AYKIRI COĞRAFYASI: İSKOÇYA

Musa Güleç

<https://www.instagram.com/msglc/>

Birleşik Krallık deyince tarihi, geleneklere bağlılıkları, dünya siyasetindeki etkinlikleri yanında coğrafya ve kültürü ile de insanların ilgisinin olduğu bir ülke akla geliyor. Yazımın başında öncelikle çok karıştırılan bazı kavramları açıklamak istiyorum. Öncelikle siyasi olarak dünya siyasetinde Birleşik Krallık (United Kingdom) olarak ifade edilen kavram coğrafi olarak 4 ülkeyi kapsamaktadır. Bunlar; İngiltere, İskoçya, Galler ve Kuzey İrlanda. Sıklıkla karıştırılan Büyük Britanya (Great Britain) ise bu ülkelerden Kuzey İrlanda'nın ayrı tutulduğu İngiltere, İskoçya ve Galler'i kapsayan adayı işaret etmektedir.

When it's thought about United Kingdom, a country that has people's interest in its history, loyalty to traditions, activities in world politics as well as geography and culture come to mind. At the beginning of my article, I would like to explain some very confused concepts. First of all, the concept, which is politically expressed as United Kingdom in world politics, geographically has 4 countries which are; England, Scotland, Wales and Northern Ireland. Great Britain, which is often confused, refers to the island that includes England, Scotland and Wales, where Northern Ireland is excluded from these countries.

Edinburgh, Cityscape

Ülkemizde ise belki de en doğru hali ile İngiltere diyoruz çünkü İngilizlerin ekonomik, siyasi, askeri, mali her anlamda diğer ülkelere bir baskınlığı söz konusu. Bu konuları coğrafya, tarih ve siyaset alanlarına bırakalım ve bu coğrafyada kendine özgü doğası, insanları, kültürü ile ayrı bir yer edinmeyi başaran İskoçya'yı gezi ve fotoğraf açısından ele alalım.

In our country, we say England, maybe in the most correct way because it dominates other countries in every sense, economically, politically, militarily and financially.

Lets leave these issues to the sections of geography, history, politics and consider Scotland, which has achieved a distinct place in this geography with its unique nature, people and culture, in terms of travel and photography.

Edinburgh, Princess Street

EDINBURGH

Edinburgh'suz bir İskoçya gezisi düşünülemez. Edinburgh'da da Royal Mile'da yürümeden bir Edinburgh gezisi düşünülemez. İsminden de anlaşılacağı üzerine Royal Mile (Kraliyet Yolu), Holyrood Sarayı ile Edinburgh Kalesi arasındaki yaklaşık 1 millik (2km) kendinizi ortaçağ film setlerinde gibi hissedeceğiniz bir yol olup birbiri ardınca sıralanan Castlehill, Lawnmarket, High St. Ve Canongate caddelerinden oluşuyor.

Bunlardan saydığım özellikle ilk üç cadde bulunan eski binalar, Arnavut kaldırımları, yüz yıllık kilise ve heykeller, her köşede belli bir düzen ve sırada çalan sokak gayda sanatçıları, viski tadım ve başta kilt olmak üzere hediyelik eşya noktaları ile Royal Mile görülmesi gereken bir yol.

Edinburgh, Castle

EDINBURGH

A trip to Scotland is unthinkable without Edinburgh and a trip to Edinburgh is unthinkable without walking on the Royal Mile either. As the name suggests, the Royal Mile (Royal Road) is a road about 1 mile (2km) between Holyrood Palace and Edinburgh Castle where you will feel like in medieval movie sets, Castlehill, Lawnmarket, High St. And it consists of Canongate streets.

The Royal Mile is a must-see road with old buildings, cobblestones, century-old churches and sculptures, street bagpipe artists playing in a certain order and row at every corner, whiskey tasting and souvenir points, especially kilt.

Holyrood Palace

Holyrood Sarayı günümüzde de Birleşik Krallık resmi rezidansı olarak kullanılmakta ve Kraliçe'nin ziyaretlerinde ikamet ettiği, resmi programların icra edildiği ofisi rolüne devam etmektedir. Castle Rock üzerindeki Edinburgh Kalesi ise, şehir silüetindeki heybetli duruşu ile turistlerin ilgi odağı olma özelliğini devam ettiriyor.

Kale içerisinde değişik galeriler, tarihi bölümler, hediyelik eşya satış noktaları ilginizi çekebilir.

Ayrıca yüzyıllardır bir gelenek haline gelmiş saat 1 top atışı (One O'clock Gun) ile saat ayarınızı da yapabilirsiniz. Castle Rock gibi yüksekçe ve hakim bir tepede olmasından dolayı şehri de yukardan gözlemleme şansınız olacaktır. Benim gibi aşırı turist kalabalığından hoşlanmıyor ama kaleyi en güzel nereden fotoğraflarım diyorsanız cevabım; Calton Hill olacaktır.

Edinburgh, Main Train Station

Holyrood Palace is still used as the official residence of the United Kingdom and continues to serve as the office where the Queen resided during her visits and where the official programs were held. Edinburgh Castle on Castle Rock continues to be the center of attention of tourists with its imposing stance on the city skyline.

Various galleries, historical sections, souvenir sales

points in the castle may attract your attention. You can also adjust your time with 1 'One O'clock Gun', which has been a tradition for centuries. Since Castle Rock is on a high and dominant hill, you have the chance to observe the city from above. If you don't like the excessive tourist crowd like me, but if you say where I can photograph the castle, my answer is; Calton Hill.

Edinburgh, Royal Mile

Calton Hill'de yer alan Nelson Kulesi fotoğraf için size harika bir görüş sunuyor. 1805 yılındaki Trafalgar Savaşı ile İspanya ve Fransa donamasına karşı büyük zafer kazanan ve aynı zamanda bu savaşta hayatını kaybeden Kaptan Horatio Nelson anısına yapılan kulede özellikle gün batımı saatlerine denk getireceğiniz ziyaretiniz ile kulenin yüksek ve 365 derece görüş imkanı ile başta Edinburgh Kalesi olmak üzere, Holyrood Sarayı, meşhur Princes Caddesi, doğal

bir oluşum olan Arthur's Seat, hatta güzel ve temiz bir havada bir balıkçı kasabası olan Quenssferry'de bulunan kara ve demir yolu köprülerini kadrınıza alabilirsiniz.

Calton Hill dönüşünde Princes Caddesi alışveriş yapabileceğiniz ve İskoç insanlarını, kültürünü yakından gözlemleyebileceğiniz imkânı size verecektir.

Edinburgh, Arthur's Seat

Nelson Tower on Calton Hill offers you a great view for photos. In the tower built in memory of Captain Horatio Nelson, who won a great victory against Spain and France freezing with the Battle of Trafalgar in 1805 and also died in this war, you can watch and have amazing photographic frames with a high and 365-degree view of the Edinburgh Castle, the Holyrood Palace, the famous Princes Street, the natural formation of Arthur's Seat, or even the road

and railroad bridges in Quenssferry, a fishing town, from the castle in beautiful and fresh air.

On the way back from Calton Hill, Princes Street will give you the opportunity to shop and observe Scottish people and culture closely.

Edinburgh, Inverness Castle

Princes Caddesi kuzeyindeki Goerge ve Quenn Caddeleri arasında kalan blokları birbirine bağlayan sokaklar boyunca Türk ve Akdeniz mutfağı dâhil tüm dünya mutfaklarını bulabileceğiniz, kahve ve içecek molaları yapabileceğiniz, akşamında eğlenebileceğiniz sayısız mekandan biri mutlaka size hitap ediyor olacak.

Edinburgh'da 2-3 günü rahatlıkla dolu dolu geçirebilirsiniz. Yakın civarda Stirling şehri ve kalesi tarihi ve mimari önemi açısından gezilebilir

noktalardan. Benim gibi Braveheart filmi neslinden ve William Wallace (Mel Gibson) hayranı olanlar için, İngiliz-İskoç rekabetinin kilit kapı noktalarından Stirling şehri festivalleri, İskoçya'nın kapısı olarak nitelendirilen kalesi, William Wallace Merkezi ile fotoğraf sever gezginlere güzel fırsatlar sunuyor.

Perth

Along the streets connecting the blocks between Goerge and Quenn Streets to the north of Princes Street, you can find Turkish and Mediterranean cuisine, take coffee, drink breaks and have fun in the evening.

You can easily spend 2-3 days in Edinburgh. The city of Stirling and its castle in the immediate vicinity is one of the sightseeing points in terms of its historical and architectural importance.

For those who are fan of Braveheart movie and William Wallace (Mel Gibson) like me, Stirling festivals, and the William Wallace Center offer good opportunities for photo-loving travelers.

William Wallace

HIGHLANDS

İskoçya'yı bir gezgin ve fotoğraf sevdalısı gözünde öne çıkaran en önemli yerlerinden birisi de muhteşem kareler yakalamanıza imkân verecek Highlands bölgesi olduğunu söylemek gerek.

Britanya Adasının en yüksek dağı olan Ben Nevis'i de içeren bölge yükseltisinden dolayı Highlands olarak adlandırılıyor. Ben Nevis'in zirvesinin 1350 m olduğunu göz önünde bulundurduğumuzda Kars,

Erzurum, Ardahan gibi il merkezlerimizin 1750 m rakımlarını düşününce Britanya adanın aslında genel anlamda düzlük olduğunu söyleyebiliriz.

Bu bölgenin eşsiz doğal güzellikleri için güzel bir yol planı yapmak önem arz ediyor.

Kilt Rock

HIGHLANDS

It should be said that one of the most important places that make Scotland stand out in the eyes of a traveler and photography enthusiast is the Highlands region, which will allow you to capture magnificent shots.

The region, which includes Ben Nevis, the highest mountain on the British Island, is called the Highlands because of its height. Considering that Ben Nevis is 1350 m and about the 1750 m altitude of our provincial

centers such as Kars, Erzurum and Ardahan we can say that the British island is actually flat in general. It is important to make a beautiful road plan for the unique natural beauties of this region.

Sky Island

Birbirinden güzel göller (sıklıkla Loch olarak haritada göreceğiniz), yemyeşil düzlük ve dağlar, İskoçya'ya özgü koyun ve sığırlar, birçok tarihi ve fantastik filme mekân olmuş şato ve kaleler fotoğraf ve gezi düşkünlerine göz zevki verecektir.

İlk iki günü Edinburgh ve civarındaki Stirling, Loch Katrine ile geçirdikten sonra konaklama yeri olarak Glasgow – Edinburgh arası uygun bütçeli zincir

bir otel seçmenin avantajı ile üçüncü günü direkt olarak Highlands turuna başlama şansımız oldu. Her ne kadar başkent Edinburgh olsa da İskoçya'nın en büyük şehri Glasgow'u geçtikten sonra A82 yolu boyunca kuzeye gitmeyi planladım ki bu yol görülmesi gereken her yeri size sunan bir rota olacaktır.

Kelt Village

Beautiful lakes (which you will often see on the map as Loch), lush plains and mountains, Scottish sheep and cattle, castles that have been the venue for many historical and fantastic movies will give delight to photography and travel enthusiasts.

After spending the first two days with Loch Katrine in Stirling, Edinburgh and its vicinity, we had the opportunity to start the Highlands tour directly on

the third day with the advantage of choosing an affordable hotel between Glasgow and Edinburgh for accommodation. Although the capital is Edinburgh, Glasgow is the biggest city of Scotland. I planned to go north along the A82 road after passing Glasgow, which will be a route that offers you every place you need to see.

Edinburgh Castle

Rota boyunca Glasgow ve Edinburgh için sayfiye yeri gibi olan Luss kasabası küçük iskelesi, çiçeklere bezeli evleri, Loch Lomond ve arkasında yükselen Ben Lomond Dağı ile Highlands'a hoşgeldiniz diyor. A82 boyunca yola devam ettiğinizde uzunca bir süre Loch Lomond kıyısı boyunca enfes manzaralar eşliğinde devam ediyorsunuz. Ve bu yol sizi birçok filmin en nefes görüntülerinin çekildiği Glencoe'ya kadar götürüyor.

Yol boyunca büyük bir yerleşim görmek neredeyse imkânsız ve zaman zaman yol kenarındaki seyir noktalarında durarak harika manzaraları izleyebilir, seyyar satıcılardan aperatif yiyecek ve içecek ihtiyaçlarınızı karşılayabilirsiniz.

Bazen anlam veremediğiniz bir kalabalık varsa siz de durun çünkü ancak durduğunuzda göreceğiniz güzellikleri bu şekilde keşfedebilirsiniz.

Steall Waterfall

Along the road, town of Luss, which is like a summer resort for Glasgow and Edinburgh , welcomes you to the Highlands with its small pier, flower-embellished houses, Loch Lomond and Ben Lomond mountain rising behind it.

When you continue along the Loch Lomond coast on A82, with magnificent views, this road takes you all the way to Glencoe, where the most breathtaking images

of many movies were shot. It is almost impossible to see a large settlement along the way.

From time to time you can stop at the roadside cruise points to watch the wonderful views, have your snacks and drinks from peddlers.

Sometimes, if there is a crowd you cannot understand, stop, because this is how you can discover the beauties you will see only when you stop.

Glencoe Highs

Loch Tulla seyir noktası da böyle bir keşif oldu benim için. Yola devam ettiğimizde Glencoe ve devamında bu yol üzerindeki en güzel şehirlerden Fort William'a ulaşıyorsunuz. Fort William'a gelmeden adanın en yüksek dağı olan Ben Nevis ve harika güzellikteki Steall Şelalesi'ni yakından görmek için yolunuzu biraz uzatabilirsiniz. Araç yolu bittikten sonra yaklaşık 20-25 dakikalık bir yürüyüş yolu ile şelaleye ulaşıyorsunuz ve güzergah küçük çocuklar

için bile rahat yürünebilecek kolaylıkta, sonuçtaki manzara ise paha biçilemez. Fort William'da yemek ve dinlenme molanızı vereceğiniz alternatifleri bulabilirsiniz.

Geziyi yazın planlamanızın bazı avantajları olacaktır. Özellikle devamlı kasvetli ve yağışlı olan İskoçya'nın kuru günlerini görme şansınızın olması ve kuzeyde olmanın yaz mevsimi ile gün batımının çok geç saatlerde gerçekleşmesini sayabilirim.

Luss Village

The Loch Tulla cruise point was such a discovery for me. When you continue on the road, you reach Glencoe and then Fort William, one of the most beautiful cities on this road. Before coming to Fort William, you can change your way to see Ben Nevis, the highest mountain of the island, and the beautiful Steall Falls closer. After the end of vehicle road, you reach the waterfall with a walking path of about 20-25 minutes and the route is easy to walk even for

small children. The resulting view is invaluable. You can find alternatives for your meal and rest break in Fort William.

Planning the trip in the summer will have some advantages. You can have chance to see the dry days of Scotland, which is always gloomy and rainy, and the fact that being in the north causes late sunset, by the way you can shoot many places in daylight.

Stirling Castle

Bu sayede gün ışığında birçok yeri çek edebilmiş olacaksınız. Bu avantaj ile hareketle Fort William'dan yola devam edip A82 yolundan çıkıp A87'ye devam ederek birçok edebiyatçıya göre İskoçya'nın en romantik kalelerinden Eilean Donan Kalesi'ni gün batımında yakalama hedefime ulaşabildim. Fotoğraf saatlerinden anladığım kadarıyla gün batımının yaklaşık 22.00 olması güne birçok kare ve çek noktası sığdırmamı sağlamış oldu. Günü batırdıktan sonra

meşhur coğrafyası ile Isle of Skye'ye devam ettik. Isle ile Island (ada) arasındaki temel fark ise Isle kelimesi ile bir ana karanın bitişiği olması anlaşılabilir. Sonuçta ikisi için de bizim dilimiz de Ada kelimesi kullanılıyor. (Skye Adası, Man Adası gibi) Isle of Skye oldukça bakır kalmış doğası, köylerinin Kelt kültürünü halen yaşıyor olması, kendilerini Viking gibi gören insanları, ilk dinazor fosillerinin bulunduğu yerlere sahip olması gibi özellikleriyle ilgi çeken bir yer.

Cockburn Street

With this advantage, I was able to reach my goal of capturing Eilean Donan Castle at sunset, one of the most romantic castles in Scotland. As far as I understand from the photo hours, the sunset is around 22:00, allowing me to fit many frames and check points into the day.

After sunset, we continued to the Isle of Skye with its famous geography. The main difference between Isle and Island is that the word Isle is adjacent to a

mainland. After all, the word 'Ada' is used for both in our language. (Like Isle of Skye, Isle of Man).

The Isle of Skye is a place that attracts attention with its untouched nature, the fact that their villages still live in the Celtic culture, people who see themselves as Vikings and have the places where the first dinosaur fossils have been found.

Inversnaid Waterfall

Adanın en kalabalık yerleşimi Portree şehri ve oranın dışında büyük yerleşim ve kalacak yer bulmak oldukça zor. O yüzden ada içindeki gezinize uygun kalacak yer planlaması önemli.

Ada içinde dairesel bir rota ile kıyı boyunca devam edip dönüş yolunda tekrar A82 yoluna girerek kuzeydeki en büyük şehir Inverness'e devam ettik. Bugünün hedefinde ise Urquhart Kalesi olacaktı. 16yy'dan kalma kale ünlü Loch Ness kenarındaki harika konumu ile ziyaretçilerin ilgi kaynağı olmuş.

Bizdeki Van Gölü Canavarı hikayesine ilham kaynağı olan Loch Ness Canavarı'nın sevimli bir de isimle (Nessie) nasıl turistik ticari bir meta haline getirilmiş olmasını da hayretle gördük. Kuzeydeki son noktamız önemli bir İskoç şehri olan Inverness oldu. Kuzeye bu kadar yaklaşıncaya gece yarısı bile gökyüzünün alaca aydınlık hallerinde şehir ayrı bir büyüklü oluyor. Kanalları, köprüleri, kalesi, katedrali, tarihi yapıları, renkli insanları ile Inverness, Highland'ın yıldızı ve başkenti olmanın haklı gururunu taşıyor.

Urquhart Castle Loch Ness

Portree is the most crowded settlement on the island and it is very difficult to find suitable accommodation outside of there. That's why planning your settlement the island is important.

Continuing along the coast with a circular route within the island on the return road, we took the A82 road again and continued to Inverness, the largest city in the north. Our target was Urquhart Castle. The castle, dating back to the 16th century, attracted the attention of visitors with its wonderful location on the edge of the famous Loch Ness. We also saw how the

Loch Ness Monster, which inspired the story of the Lake Van Monster in Turkey, turned into a touristic commercial commodity with an adorable name (Nessie).

Our final point in the north was Inverness, an important Scottish city. When you get this close to the north, even in the twilight of the night sky, the city becomes a different magic. With its canals, bridges, castle, cathedral, historical buildings and colorful people, Inverness is proud of being the star and capital of the Highland.

TREVOR COLE - Northern Ireland

Trevor Cole

<https://www.instagram.com/trevcole/>
<https://alternativevisions.co.uk>

Capturing inimitable moments today to reflect upon tomorrow. My own 'take' as a geographer photographer!

I was born in the City of Derry, but have lived most of my life outside the bounds of Ireland; in England, Singapore, Togo, Italy, Ethiopia and Brazil. I returned to Ireland (Donegal) in 2012.

My photography, together with travel, have become two of my life's passions. My photography focuses predominantly on culture and landscapes; images which reflect a spatial and temporal journey through life and which try to convey a need to live in a more sustainable world. I seek the moment and the light in whatever context I find myself and endeavour to use my photographic acumen to turn the ordinary into the extraordinary.

Yarını düşünmek için bugün benzersiz anları yakalamak. Bir coğrafya fotoğrafçısı olarak kendi 'çıkarmım'!

Derry şehrinde doğdum ama hayatımın çoğunu İrlanda sınırları dışında, İngiltere, Togo, İtalya, Etiyopya ve Brezilya'da sürdürdüm, 2012'de İrlanda'ya geri (Donegal) döndüm.

Fotoğrafçılık ve seyahat hayatımın iki tutkusu. Fotoğrafçılığım ağırlıklı olarak kültür ve manzaralara odaklanıyor. Mekansal ve zamansal bir yolculuğu yansıtan sürdürülebilir bir dünyada yaşama ihtiyacını aktarmaya çalışan görüntüler peşindeyim. Kendimi hangi bağlamda bulursam bulayım anı ve ışığı ararım ve sıradan olanı olağanüstü hale getirmek için fotografik zekamı kullanmaya çalışırım.

I lead small photo tours in my 'own Donegal' and Ireland but also to other destinations. I lived in Ethiopia from 2006-2010 and since then have returned to take photographers to the Western and Eastern Omo, Harar, the Danakil desert and the highlands of Ethiopia. Additionally I take photo tours to Iceland, Namibia, Chad, South Sudan, Eritrea and India as well as travelling myself to discover and capture in new locations. I have been published by National Geographic (online), a number of British and European digital photography magazines and newspapers and the Survival International calendar in 2016.

'Kendi Donegal'imde, İrlanda'da ve aynı zamanda diğer destinasyonlarda küçük fotoğraf turları yönetiyorum. 2006-2010 yılları arasında Etiyopya'da yaşadım ve o zamandan beri Batı ve Doğu Omo, Harar, Danakil Çölü ve Etiyopya dağlarında fotoğraf çekiyorum. Halen İzlanda, Namibya, Çad, Güney Sudan, Eritre ve Hindistan'a fotoğraf turları yapıyorum ve yeni yerleri keşfetmek ve yakalamak için seyahat ediyorum.

Fotoğraflarım National Geographic (çevrimiçi), bir dizi İngiliz ve Avrupa dijital fotoğrafçılık dergisi ve gazetesi ile, 2016'da Survival International takvimi tarafından yayımlandı.

I won Wanderlust photographer of the year (professional portfolio category) in 2016, Monochrome awards photographer of the year in 2019, All About Photo Portrait category winner 2020 and have been a finalist in Travel Photographer of the Year 6 times achieving a special mention in 2017 and in 2019 a special mention and commended in the 'Art of Travel' and winner of the 'People and Cultures' portfolio. My images are currently (October '20) being exhibited as part of the TPOTY exhibition in London.

2016'da Wanderlust yılın fotoğrafçısı ödülünü (profesyonel portföy kategorisi) kazandım. 2019 yılında Monochrome, 2020'de Fotoğraf Hakkında Her Şey Portre kategorisi birincisi ve 2017'de 6.kez yılın Seyahat Fotoğrafçısı finalistisi oldum. 2019'da 'Seyahat Sanatı'nda İnsanlar ve Kùltürler portföyüm mansiyon aldı. Fotoğraflarım şu anda (Ekim' 2020) Londra'daki TPOTY sergisinin bir parçası olarak sergileniyor.

I am a major contributor to the Atlas of Humanity project and have had exhibitions throughout Europe, including 'Scarred' (African tribal traits and traditions in London in November '19). I have also presented to the Royal Geographic Society, using images to convey an image of Ethiopia which contrasts with widely held perceptions. 'It's not what you look at that matters, it's what you see'. Henry David Thoreau Symbiosis in South Sudan, an inextricable bond. The Mundari cattle camp, seldom visited by outsiders, is quite simply incredible.

İnsanlık Atlası projesine katkıda bulunuyorum ve Avrupa çapında 'Scarred' (Kasım 19'da Londra'daki Afrika kabile özellikleri ve gelenekleri) dahil olmak üzere Etiyopya'nın yaygın algılarla çelişen görüntüsü üzerine sergiler yaptım.

"Baktığın şey değil, gördüğün önemli". Henry David Thoreau Ayrılmaz bir bağ olan Güney Sudan'da ortak yaşam. Yabancılar tarafından nadiren ziyaret edilen Mundari sığır kampı oldukça inanılmazdı.

I saw Sebastiao Salgado's photos of these camps years ago and there was little change that I could see. The Mundari are friendly and enjoy being photographed. The dust and smoke intermingle to create an inimitable atmosphere. We arrived in the late afternoon when the light was soft and warm with long shadows. The tribe have all their wealth in their cattle and there are thousands of them. When young men of the tribe get married the dowry may be as much as 40 cattle. They cover themselves in the ash from their fires to protect against insects.

Sebastiao Salgado'nun bu kamplara dair yıllar önce çektiği fotoğraflarından bu yanadegışen çokaz şey gördük. Mundari halkı bizi oldukça dost canlısı karşıladı ve fotoğraflarının çekilmesinden hoşnuttum. Toz dumanın birbirine karıştığı benzersiz atmosfere öğleden sonra geç saatlerde, ışığın uzun gölgeler oluşturduğu yumuşak ve ılık bir havada vardık. Kabilenin tüm serveti sığırları, ve ortalıkta binlerce sığır vardı. Kabilenin genç erkekleri evlenirken 40 sığır kadar çeyiz veriyorlar. Sığırlar böceklerden korunmak için kendilerini küllere kaplıyorlardı.

At night they sleep with their cattle to protect them and they carry Kalashnikovs to do so. Cattle rustling is commonplace and is a cause of conflict. The Ankole Watutsi cattle have the largest horns (perhaps a metre long in some cases) I have ever seen and the biggest of the cattle may be worth \$500. During the day the cattle disperse from the banks of the Nile into the long grasses of the alluvial floodplain. They return at dusk instinctively. Shooting at dawn and dusk is perfect as all the cattle are in place.

Geceleri onları korumak için sığırlarıyla yatıyorlar ve bunun için Kalaşnikoflar taşıyorlar. Sığır hışırtısı olağandır ve bir çatışma sebebidir. Ankole Watutsi sığırları şimdiye kadar gördüğüm en büyük boynuzlara (belki bazı durumlarda bir metre uzunluğunda) sahiptir ve sığırların en büyüğü 500 \$ değerinde olabilir. Gün boyunca sığırlar Nil kıyılarından alüvyal taşkın yatağının uzun otlarına dağılır. İçgüdüsel olarak alacakaranlıkta geri dönerler. Tüm sığırlar yerinde olduğu için şafak vakti ve alacakaranlıkta çekim yapmak mükemmeldir.

The more you see, the more you realise that there is an inextricable bond between the tribe and their cattle. The way they lead them, rub ash into their skins, attend to their needs, use their milk, dung and urine. It is a symbiotic relationship where there is an understanding of the cattle which goes beyond normal animal husbandry. They take pride in their animals and the whole community of man and beast is interconnected. I have never seen anything like it. Whilst they enjoyed having their photographs taken, they were always at work. We were a novelty to them and their reaction to us was welcoming.

Kabile ile sığırları arasında ayrılmaz bir bağ olduğunu, ortamı izledikçe daha çok anlıyorsunuz. Onları yönlendirmeleri, derilerine kül sürmeleri, ihtiyaçlarını karşılamaları, sütlerini, dışkılarını ve idrarlarını kullanmalarını izlerken normal hayvancılığın ötesine geçen daha önce hiç görmediğim bir simbiyotik bir ilişki gözlemledim.

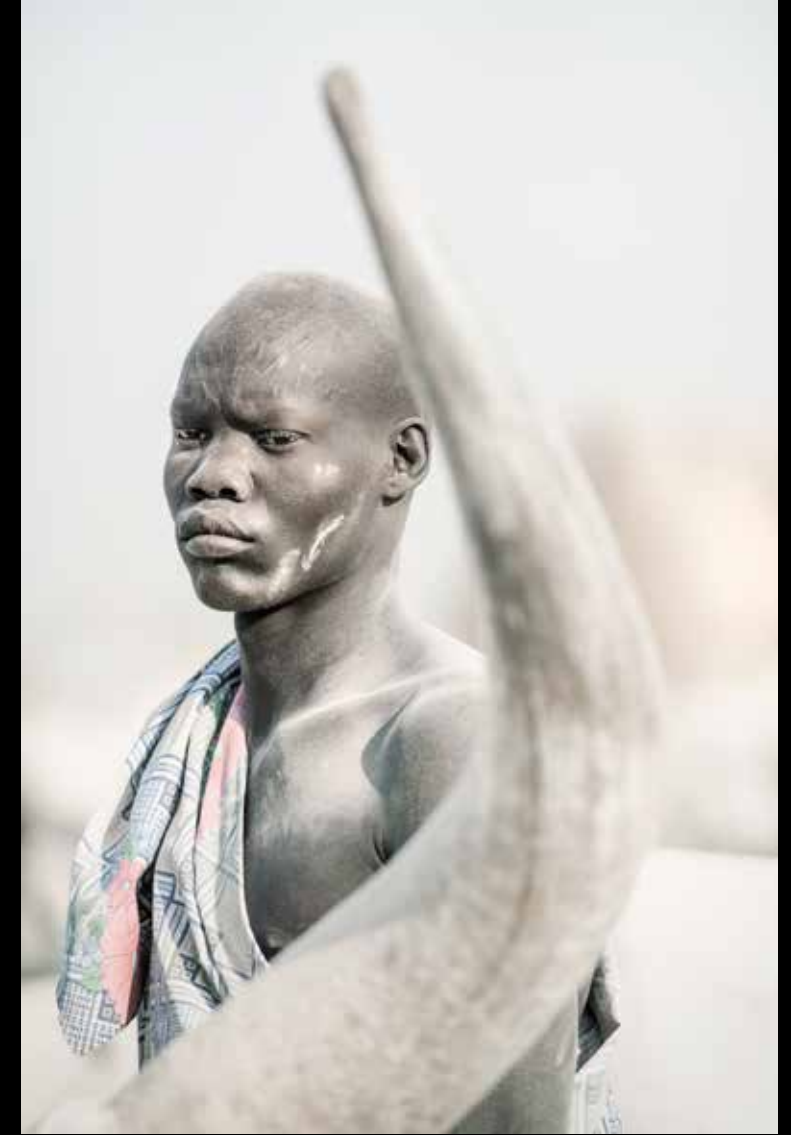
Hayvanlarıyla gurur duyarlar ve tüm insan ve hayvan topluluğu birbirlerine bağlılar. Hiç böyle bir şey görmedim. Onlar çalışırken fotoğraflarının çekilmesinden keyif alırlar. Biz onlar için değiştik ve bize çok konuksever tepkiler gösterdiler.

They collect the dung deposited overnight and spread it on the ground, some of it is used to coat the cattle horns with a veneer of manure. We watched as boys immersed their heads in the flow of fresh urine from the cattle.

The outcome of this is to make use of a natural antiseptic and to change their hair colour to red or even bleached blonde! They relentlessly brushed around the huge camp ensuring that it was organised despite the huge numbers of cattle and smaller numbers of sheep and goats.

Onlar alışırken, rneęin; sığır boynuzlarını gbre ile kaplarken, erkek ocuklarının başlarını sığırlardan gelen taze idrarakışınadaldırırken izledik, bunun sonucunda doğal bir antiseptik elde ettiklerini ve salarının rengini kırmızıya ve hatta beyazlatılmış sarıya dnştrdklerini şaşkınlıkla ğrendik. ok sayıdaki sığırları ve aza sayıdaki kei ve koyuna rağmen kampı dzenli tutabilmek iin onlar durmaksızın etrafı spryorlardı. Geceleri gvenliklerini sağlamak iin sığırları bağlıyorlardı.

The cattle are tied to a peg at night to ensure their security. They have their own parking places! There are forked sticks (small trunks) spaced around the camp which the night watchers/guards climb onto with their AK47's or Kalashnikovs to watch over their wealth. On the previous evening the air was filled with smoke from the dung and kindle wood fires to keep insects at bay. The dust is used to help dry the dung which is laboriously collected and piled in the mornings. It is then dried as fuel.

Kampın etrafında, gece bekçilerinin/ gardiyanların hayvanlarını korumak için AK47'leri veya Kalaşnikofları vardı.

Orada geçirdiğimiz akşam, hava gübre dumanıyla doluydu, böcekleri uzak tutmak için odun ateşi yakıldı. Buradan çıkan toz bulutu, sabahları zahmetle toplanan ve istiflenen gübrenin kurumasına yardımcı oluyor, gübre daha sonra yakıt olarak kurutuluyor.

They also cover themselves in ash for the same reason which gives them a ghostly appearance as they walk between their animals. As the sun sets in African style the light, smoke and dust create an ethereal atmosphere which makes it appear that the Mundari and their cattle fade into a mist. An ancient mist, trapped in time, where tribal traits and traditions are perpetuated in the twenty first century. These ancient practices ensure harmony with the environment and have a small ecological footprint which is local and ensures cultural longevity. These people have a very sustainable existence and their connection with nature should be a message to us all.

Hayvanları arasında yürürken onlara hayaletimsi bir görünüm veren aynı sebepten dolayı kendilerini küllerle kaplıyorlar. Güneş Afrika tarzında batarken, ılık, duman ve toz, Mundari ve sığırlarının bir sisin içinde kaybolduğu izlenimini veren ruhani bir atmosfer yaratıyordu. Yirmi birinci yüzyılda kabile özelliklerinin ve geleneklerin sürdürüldüğü, zaman içinde hapsolmuş eski bir sis. İzlediklerimiz, adeta ortam ile uyum sağlayan yerel ,kültürel ve ekolojik bir ayak izi gibiydi. Bu insanlar sürdürülebilir bir varoluşa sahiplerdi ve doğayla bağları hepimize bir mesaj olmalı.

MEHMET ESEN - Turkey

Mehmet Esen

<https://www.instagram.com/rangefinderx/>

1985 İstanbul doğumluyum. Grafik tasarımı okudum. Mücevher tasarımcısıyım. Eşimin bana hediye ettiği Ara Güler fotoğraf kitabıyla fotoğrafa başladım. 9 yıldır sokak fotoğrafıyla uğraşıyorum.

Fotoğraf dünyasında Rangefinderx adı ile tanınıyorum. Uluslararası saygın fotoğraf dergisi Leica Fotografie International'da (LFI) ve birçok yerde fotoğraflarım yayınlandı.

Dünyaya vizörden bakıyorum ve hayatı kaydediyorum. Sokakta olmayı ve sokağın ruhunu seviyorum. Sokaktaki karşıtlıkların, mizahın, ötekinin peşindeyim.

I was born in 1985 in Istanbul. After studying graphic design, I've continued working as a Jewelry designer. With the book of late Ara Guler that my wife has given me as a present, I've started to have an interest on photography. For almost 9 years now, I'm working on street photography.

On the social media, I use Rangefinderx alias and have been published on renowned journal Leica Fotografie International (LFI) numerous times as well as on other mediums. I look at the world through the viewfinder of my camera and record the life I witness.

I enjoy being on the street and feeling the soul of the street. I am after the humour, the contrast and the other of the street.

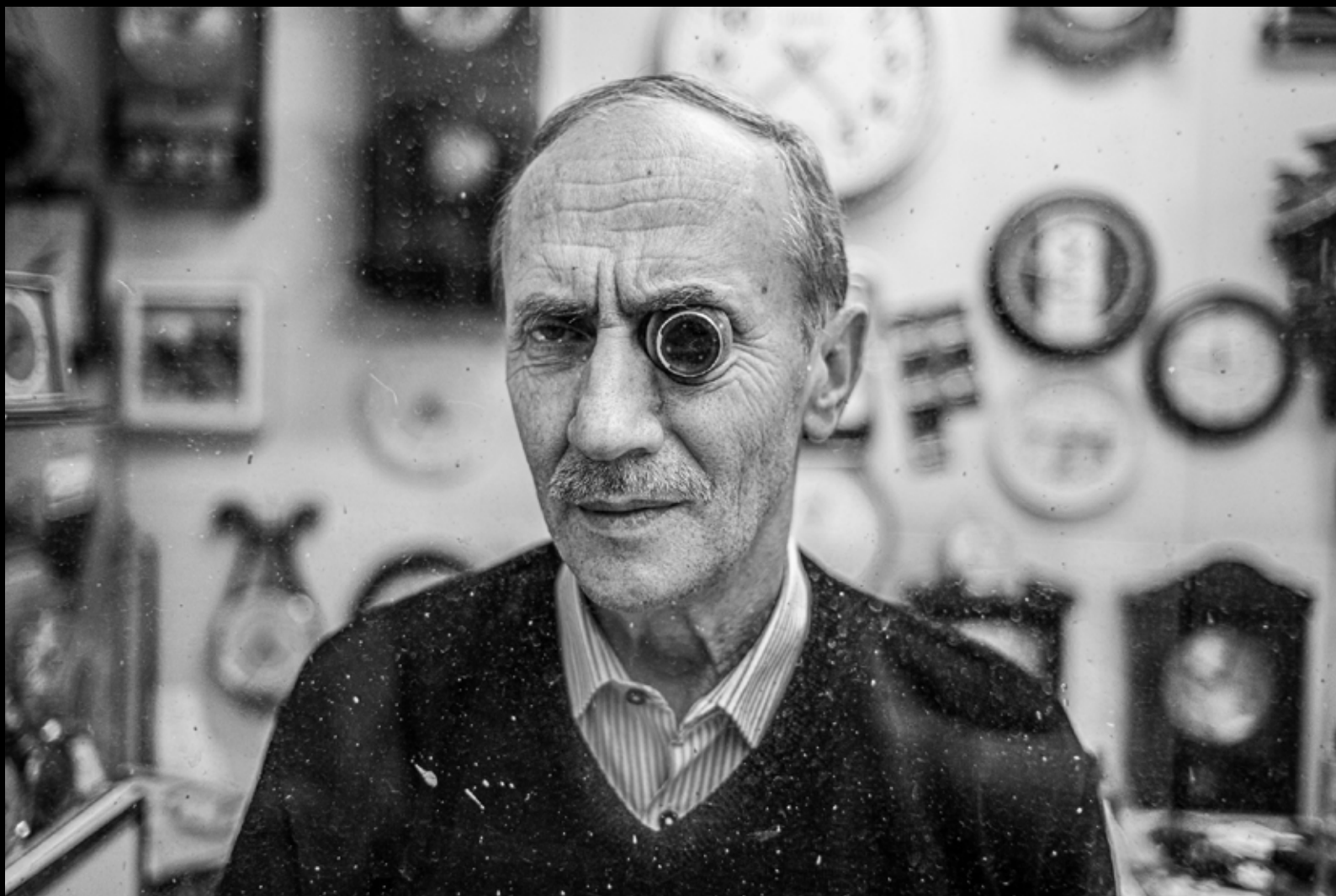

When you go to the Spice Bazaar, there can be seen a cemetery
in this part of the cemetery there is a fountain with the same
name. In order for the burial cemetery to be seen from inside, there is
a niche in the middle of the fountain. There are fountains,
and also on the both sides of the fountain. This space that
of the bazaar's immense regulated area was used by the public
bazaar.

DONNA TRAVIS - United Kingdom

<https://instagram.com/futurehackney/>
<https://www.futurehackney.com>

I am currently producing Ridley Road Stories, a Future Hackney project. I'm documenting a street in Hackney, London currently as a public archive. Growing up in inner-city London I have felt the city change and decided I wanted to document those communities who I felt made the city unique. I grew up with Ridley Road and the surrounding area including Gillet square both in Dalston, being a Caribbean and African space brimming with social exchanges, life and music.... As the area adapts to it's new demographic I wanted to capture the foundations of it's character - I feel like people, spaces are full of character waiting to be noticed....

Şu anda geleceğin Hackney projesi olan Ridley Road Stories'in yapımcılığını yapıyorum ve bunları Hackney'de bir caddeyi halka açık bir arşiv olarak belgeliyorum. Bu fikrim, büyüyen ve değişen Londra'da, şehri benzersiz kıldığını hissettiğim toplulukları belgelemek istediğime karar vermemle oluştu. Ridley Road ve çevresinde, Dalston'daki Gillet Meydanı'nın da dahil olduğu, yaşam, alışveriş, sosyallik, müzik dolu bu bölgede bir Karayipli- Afrikalı olarak büyüdüm. Bölge yeni demografiye uyum sağladıkça, karakterinin temellerini bulup göstermek istedim. Sonuçta o insanlar gibi hissediyorum, farkedilmeyi bekleyen karakterleri görebiliyorum.

I studied documentary film and it was films like Molly Dineen's 'Heart of the Angel' (a film about the working classes who kept Angel station running in the 1980's) that inspired me throughout my life to record what I knew and loved.... I have been walking around Dalston for four years now but the change is happening so I am immersing myself this year.... it's definitely a passion for the space and a love for the Community who endure a tough existence.... I am not a trained photographer so I suffer from imposter syndrome on a daily basis but I keep on keeping on.... I see something special there....

Eğitim olarak belgeselcilik okudum ve bildiklerimi kaydetme konusunda, Molly Dineen'in 'Heart of the Angel' (1980'lerde Angel istasyonunu çalıştıran işçi sınıfları hakkında bir film) filmi gibi filmlerden ilham aldım. Dört yıldır Dalston bölgesinde dolaşıyorum, değişimi izliyorum. Gördüğüm; kesinlikle zor bir varoluş sürdüren bu topluluklar için yaşama duydukları aşk ve tutku. Ben eğitilmiş bir fotoğrafçı değilim bu yüzden bazen gördüğümü doğru anlatıp ifade etme konusunda tedirginlikler yaşasam da, gözlemlemeye ve kaydetmeye devam ediyorum. Orada özel bir şey görüyorum....

Future Hackney's "Ridley Road" Project

Future Hackney is a long-term project that documents social change in East London. Local visual storytellers work alongside youth and residents to create a living archive of the inner-city in this rapidly changing canvas.

Future Hackney, Doğu Londra'daki sosyal değişimi belgeleyen uzun vadeli bir projedir. Bu hızla değişen tuvalde, yerel görsel hikaye anlatıcıları, gençlerle ve bölge sakinleriyle birlikte şehrin içinde yaşayan bir arşiv oluşturmak için çalışıyor.

Through representing these communities and establishing their cultural and historical spaces, we aim to highlight the relevance of London's multicultural legacy.

Bulundukları toplulukları kültürel ve tarihi alanlarda temsil ederek, Londra'nın çok kültürlü mirasını vurgulamayı amaçlıyor.

“Ridley Road Stories is a documentary story of a Hackney Street with a rich history of Caribbean and African Culture. Future Hackney has been capturing this dynamic space over the last three years as a living archive. We increasingly recognise public art as the new ‘gallery’ so this just seemed the perfect way to introduce the project especially with the resonance locally of the iconic Red Cross building and with the BLM movement.”

Ridley Road Stories, zengin bir Karayipler ve Afrika Kùltürü tarihine sahip bir Hackney Caddesi belgesel öyküsü. Future Hackney, son üç yıldır bu dinamik alanı yaşayan bir arşiv olarak fotoğraflıyor. Kamusal sanatı giderek büyüyen yeni “galeri” olarak kabul ediyoruz. Bu projeyi özellikle ikonik Kızıl Haç binası olayları ve BLM hareketi ile tanıtmak oldukça uygun bir yol oldu.“

Future Hackney is a long-term project documenting social change, rendering communities visible and preserving those images and narratives as heritage.

We are a collective of visual artists, who use digital and film mediums to tell stories through street and documentary photography, oral histories and current issues. We create community dialogues, street exhibitions, living archives, online platforms, social media, print and press.

Future Hackney, sosyal değişimi belgeleyen, toplulukları görünür kılan, bu görüntüleri ve anlatıları miras olarak koruyan uzun vadeli bir projedir.

Sokak ve belgesel fotoğrafçılığını, sözlü tarihler ve güncel konular aracılığıyla hikayeler anlatmak için dijital ve film ortamlarıyla kullanan görsel sanatçılardan oluşan bir kolektifiz. Topluluk diyalogları, sokak sergileri, yaşayan arşivler, çevrimiçi platformlar, sosyal medya, baskı ve basın yolu ile ürettiklerimizi paylaşıyoruz.

The project is co-authored and inclusive, working with and alongside the community, creating local opportunities. We facilitate young people and residents in our skill-based workshops and creative engagement, whilst promoting 'young talent' through @futurehackney

Proje ortak üreten ve kapsayıcı bir temele dayanıyor, topluluklarla birlikte çalışarak yerel fırsatlar yaratıyoruz. @futurehackney aracılığıyla genç yetenekleri teşvik ederken, beceriye dayalı atölyelerimizde yaratıcı katılımcılarımızla üretmeyi sürdürüyoruz .

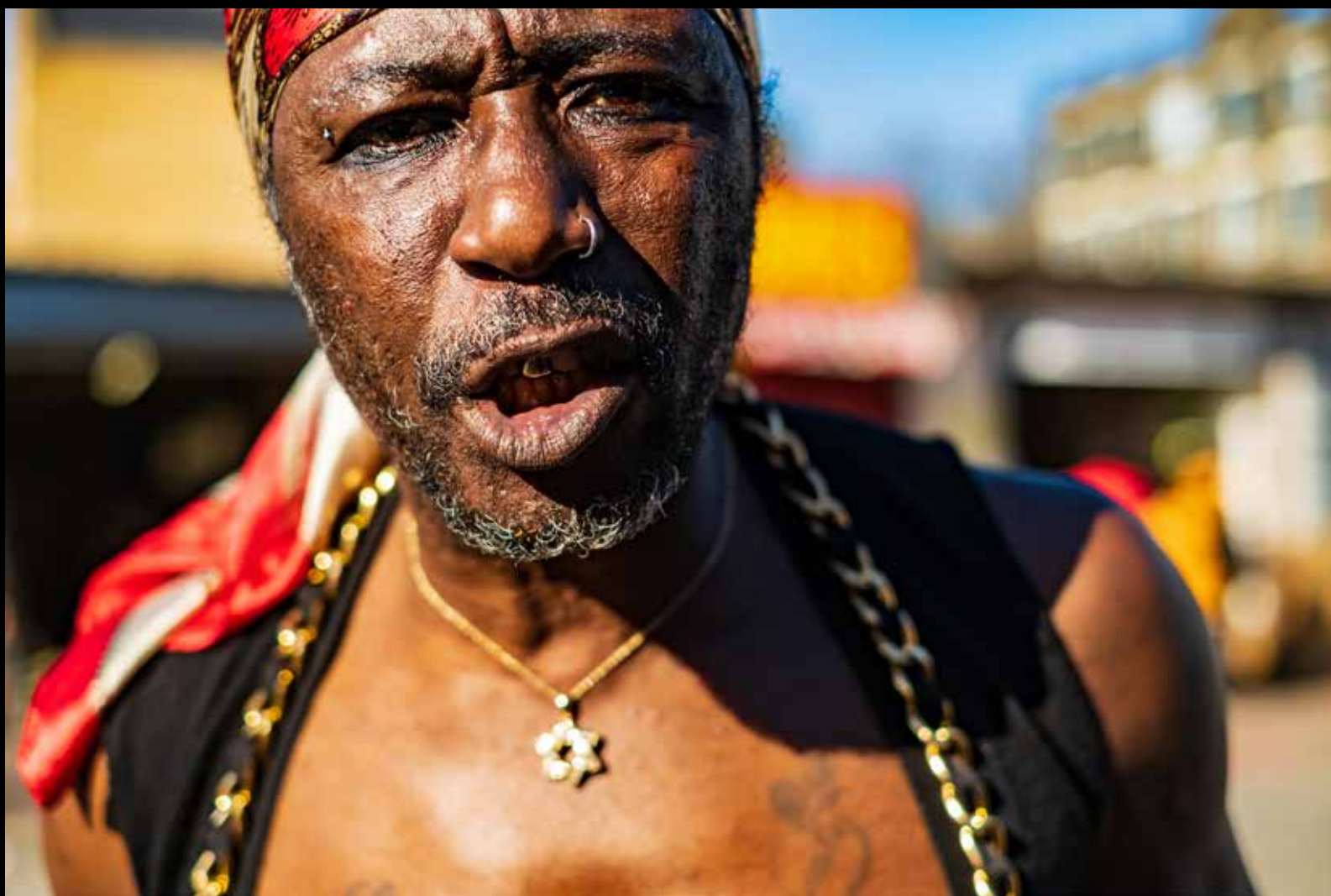

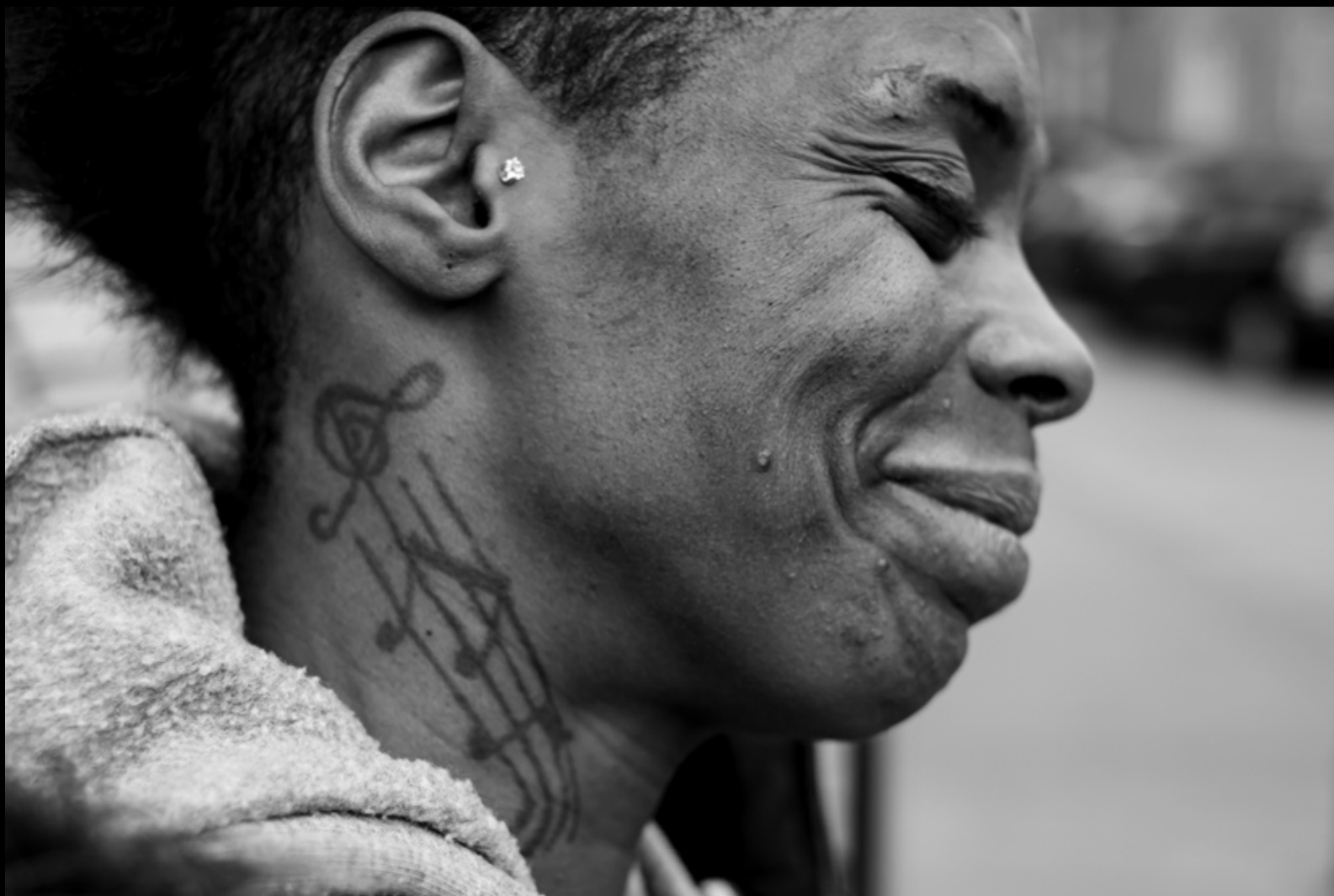

APRIL SELECTIONS

Ayhan Kheyri Amirkhiz : (Instagram @kheyriayhan), Exif: f/11, 1/500, ISO:640

Aslı Ulaş Gönen : (Instagram @gonenasli), Exif: f/5.6, 1/180, ISO:400

Ewa Palczynska Ehrard : (Instagram @ewa_palczynska_ehrard_bnw), Exif: f/4.6, 1/500, ISO:250

Tolga Bölükbaşıoğlu : (Instagram @tolgabolutukbasioglu), Exif: f/6.3, 1/60, ISO:100

Vedat Şentürk : (Instagram @adaliefe), Exif: f/4.0, 1/180, ISO:1000

Ayhan Kheyri Amirkhiz : (Instagram @kheyriayhan), Exif: f/8.0, 1/800, ISO:200

Yücel Çetin : (Instagram @yucelcetin), Exif: f/8.0, 1/50, ISO:100

Emir Bozkurt : (Instagram @emir.bozkurt), Exif: f/5.6, 1/500, ISO:250

Sonia Fitoussi : (Instagram @sonia.fitoussi.street.photo), Exif: f/2.8, 1/1600, ISO:640

Neşe Arı : (Instagram @neseari), Exif: f/2.8, 1/50, ISO:800

Ohad Aviv : (Instagram @avid_ohad), Exif: f/11, 1/1000, ISO:400

Turgut ořkun : (Instagram @turgut_coskun), Exif: f/18, 1/5, ISO:200

Zer Erdoğan : (Instagram @zeryaden), Exif: f/5.6, 1/100, ISO:150

Zer Erdoğan : (Instagram @zeryaden), Exif: f/4.0, 1/120, ISO:200

Gökçe Çakır Ercan : (Instagram @goky.rcn_art), Exif: f/5.6, 1/40, ISO:200

Emine Töke : (Instagram @tosbaamos), Exif: f/8.0, 1/500, ISO:100

Orhan Ertan : (Instagram @istanbul_page), Exif: f/8.0, 1/2000, ISO:150

Inci Erden : (Instagram @incierden), Exif: f/9.0, 1/50, ISO:6400

Işık Şahin : (Instagram @isiksahin), Exif: f/5.6, 1/50, ISO:6400

Erhan Işıtan : (Instagram @erhanisitan), Exif: f/5.6, 1/2000, ISO:400

Betül Toygar : (Instagram @toybet), Exif: f/5.6, 1/1500, ISO:400

Tugba Kırallı : (Instagram @tubakiralli), Exif: f/5.6, 1/3, ISO:320

